

I Morgengryet, 28. april 1886:

Nasjonalt

af I I Kaardal

Om det gode vil vi værne
Elske Herrens bud og vej
Det, som skader fra os fjerne
Hvad og hvem, det hjælper ei
Dem som gotte sig med kronen
Og som veldig briske sig,
Den, som spækkes, mens nasjonen
Bærer aaget – skamme signaturen

Konger, som er blot uhyrer
Der blot ønske magt og mord
Land og folk til armod styrer
Og ej agte Herrens ord
Og et raad der lægger onde
Anslag fræn, saa soleklart
Andre goder gaar tilgrunde
Er ej for nasjonen rart

Love, som det gode hemmer
og beskytter enkel mad
Love, som den arme glæmmer
Værner blot den høje stand
Love, der i sandhed vækker
menig,ands forargelse
Love, som de smaa forskrækker,
vækker angst i hjerterne

Naar saalænge saadant svier
Føleligt for bringen min
Naar saalænge her partier
Stormer ild til kagen fin
Faar de styrende al magten
Og de styrede blir nul
Se, da tapes bærekraften;
hele staten blir en svul

Sligt maa fjærnes, alt tilhobe
Alt, som hemmer folkets vel
Dette vil vi alle haabe,
Raabe, haabe, folkets held
Men det gjælder folkestyrke
Ja, det gjælder enighed,
Dersom enevældets mørke
Skal i sandhed kues ned

Ja, nu vil vi brødre være,
virke for hverandres vel
Elske en og samme Herre,
samme naade for vor sjæl
Vandre med et aapent øje
Kue ned de magter raa
Som vil øge livets møje
Og os bort fra Herren faa.